

နင်းလွေးသဒ္ဓါ

Until Death

((Chapter-4))

[သည်းခံတတ်လွန်းသူ]

"ကျုံးကော ... မင်းငါ့ရဲ့ရှစ်ခွင်းကို ဘယ်လိုစကားမျိုး ပြောလိုက်သလဲ ဆိုတာကို မင်းဆရာကိုပြောပြလိုက်လေ"

ကြီးကြပ်သူ အံ့ဩသွားသည်။ ကျုံးကော ဘာပြောလိုက်သလဲ ဆိုတာကို သူသိသည်လေ။ သူက အကာအကွယ်စည်းကို ပြုလုပ်ပေးတဲ့ နတ်ဘုရား ဖြစ်တာကြောင့် ကျုံးကော ဘာပြောသလဲ သူမကြားရင် သူကအဆင့်နိမ့် နတ်ဘုရားသား ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။

ကျုံးကောရဲ့ရှစ်ခွင်း မုလုံလည်း ထိတ်လန့်သွားကာ သူတပည့်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ကျုံးကောတစ်ယောက်ကတော့ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်နေပြီ။ သူက ချီးစီရဲ့ဒေါသကို ဆွချင်တာကြောင့် ထိုစကားမျိုးကို ပြောလိုက်ရုံ သက်သက်ပဲ ဖြစ်ပေမဲ့ ရွမ်းယင်ရှေ့မှာတော့ မပြောချင်ပေ။

မုလုံ ကြီးကြပ်သူအား စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကြီးကြပ်သူက အသာလေး ခေါင်းငုံ့သွား၏။

"ကျုံးကော ပြောလိုက်တဲ့စကားက နတ်ဘုရားရွမ်းယင်က တပည့်တစ်ယောက်ကိုတောင် ကောင်းကောင်း မသင်ပြနိုင်ပါဘူးတဲ့"

ချီးစီ ဒေါသထွက်သွားသည်။

"ခင်ဗျားလိမ့်နေတာ ..."

ချီးစီ သူ့ရဲ့ဓားကို ပြန်ဆင့်ခေါ်လိုက်ကာ ကျုံးကောကို သတ်ဖြတ်ချက်စိတ်

များ ပေါ်ထွက်လာလေရာ မုလုံက သူ့တပည့်ကို ကာကွယ်ဖို့အတွက် အသင့်အနေအထား ဖြစ်သွားလေသည်။

မုလုံ - "ရွမ်းယင် ... ငါ့တပည့် ဒီလိုပြောလိုက်တယ်ဆိုတာက မင်းကို ဇော်ကားတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိတယ်မလား ... ဒါပေမဲ့ မင်းတပည့်ကတော့ ငါ့တပည့်ကို ဒဏ်ရာပြင်းပြင်းထန်ထန် ရအောင် လုပ်လိုက်တယ်"

ရွမ်းယင် မျက်နှာက ချီးစီဘက်ကိုသာ လှည့်နေဆဲ။ ချီးစီက ကျန်တဲ့သုံးယောက်ကို စူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်နေပြီးတော့ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူထုတ်နေ၏။ တစ်ဖက်က လက်သီးတင်းတင်း ဆုပ်ထားကာ ကျန်တဲ့တစ်ဖက်ကတော့ ဓားကိုကျစ်နေအောင် ဆုပ်ထားသည်။

ချီးစီ ဘယ်လောက်တောင် ဒေါသထွက်နေလဲ မြင်သာသည်။ တကယ်လို့များ သူ့သာ ချီးစီရဲ့လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားတာ မဟုတ်ရင် ချီးစီက နောက်ထပ်တိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီ။

ကျန်ရှိနေသော စွမ်းအားကြီး နတ်ဘုရားများနှင့် သူတို့တပည့်တွေသည် စင်မြင့်အောက်တွင် အငြင်းပွားနေကြသော နတ်ဘုရားနှစ်ပါးနဲ့ နတ်အရာရှိနှစ်ယောက်ကို ကြည့်နေ၏။ ကြားထဲတွင် ကြီးကြပ်သူကလည်း ဘယ်ဘက်လိုက်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။

ရွမ်းယင် လက်မြောက်၍ ချီးစီပါးပြင်ကို ပွတ်သပ်ပေးလိုက်တဲ့အခါ အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားတော့သည်။ ဘယ်ဆရာက သူ့တပည့်နဲ့ ဒီလောက်ထိ နီးနီးကပ်ကပ် နေမှာလဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်က ဆရာတပည့် ဆက်ဆံရေးမှ ဟုတ်ကြရဲ့လားဟု အားလုံးက သံသယဝင်လာလေသည်။

"ချီးစီ ... ဒေါသကိုလျှော့"

ချီးစီရဲ့ ဒေါသတကြီး စူးရှနေသော မျက်ဝန်းများသည် တဖြည်းဖြည်း

ပြန်လည်တည်ငြိမ်လာပြီး ရွမ်းယင်ဘက်ကို နူးနူးညံ့ညံ့လေးနဲ့ ပြန်ကြည့် လာသည်။

"ရှစ်ဇွင်း ... ကျွန်တော်သူ့ကို လုံးဝသည်းမခံနိုင်ဘူး ... ဒီမှာ အသံဖမ်း ကျောက်တုံး"

ချီးစီ သူ့လက်ဝါးထဲ အသံဖမ်းကျောက်တုံး တစ်တုံးကို ထုတ်ပြလိုက်လေ သည်။ ကျိုးကော လက်တွေတုန်ယင်သွားသည်။ ချီးစီမှာ အသံဖမ်းကျောက် တုံး ရှိမယ်လို့ လုံးဝမထင်ထားခဲ့ပေ။ သူ့လိုပဲ ကြီးကြပ်သူသည်လည်း ထိတ် လန့်သွား၏။

စည်းအတွင်းမှာ နတ်အရာရှိနှစ်ပါးသည် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရန်ထောင်ပြောဆိုကြတဲ့ စကားသံတွေကို ကြီးကြပ်သူကမှ သက်သေမခံ ပေးရင် အမှန်မဟုတ်နိုင်ပေ။ ဒါက တပည့်နှစ်ယောက် မကျေနပ်ကြ၍ အပြန်အလှန် ရန်စခြင်းလို့ သတ်မှတ်လို့ရသည်။

သို့သော် အသံဖမ်းကျောက်တုံးနဲ့ ဆိုရင်တော့ အခြေအနေက ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားပြီ။ ကြီးကြပ်သူ၏ မျက်နှာက ဖြူဖပ်နေကာ ရွမ်းယင် လက်ထဲရောက်သွားတဲ့ အသံဖမ်းကျောက်တုံးကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

ရွမ်းယင် အသံဖမ်းကျောက်တုံးကို ဖိလိုက်တဲ့အခါ ကျိုးကော စည်း အတွင်းမှာတုန်းက ပြောခဲ့တဲ့စကားသံကို အားလုံးအတူတူ ကြားလိုက်ရ လေသည်။

{ "ချီးစီ ... ရွမ်းယင်က ငါ့ကိုမရွေးချယ်ခဲ့ပေမဲ့ ငါကတော့ သူ့ကိုကြိုက် တယ် မင်းသိမလားတော့ မသိပေမဲ့ သူကအရမ်းလှတာ ... ပြီးတော့ ပိုးပန်း ချင်တဲ့သူတွေကလည်း အများကြီးပဲ သူသာငါ့အိပ်ရာပေါ်က အနွေးဓာတ် ကလေး ဖြစ်လာခဲ့ရင် မင်းက ငါ့ခြေထောက်အောက်က သဲလောက်တောင် တန်ဖိုးရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး ... ဟားဟားဟား" }

မုလုံ မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်သွားရ၏။ သူတပည့်က နာမည်ကြီးပြီး စွမ်းအားကြီးတဲ့ နတ်ဘုရားကို အခုလိုစကားတွေ ပြောလိုက်တယ်တဲ့လား။ မုလုံ ကျုံးကောကို စူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ကျုံးကော ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ နောက်ဆုတ်သွား၏။

ရွမ်းယင် လက်သီးဆုပ်လိုက်တဲ့အခါ အသံဖမ်းကျောက်တုံးက တစ်စစီ ဖြစ်သွားလေသည်။ ကြီးကြပ်သူကတော့ ချွေးစောတွေပြန်နေပြီး မုလုံနဲ့ကျုံးကောကတော့ မျက်နှာပူနေကြသည်။ သူတပည့်က တကယ်ကြီး ရွမ်းယင်ကို စကားလုံးနဲ့ စော်ကားမိသွားပြီပဲ။

အိပ်ရာပေါ်က အနွေးဓာတ်ဆိုတာ ဘာလဲ လူတိုင်းသိသည်။ အသံဖမ်းကျောက်တုံးက အသံသည် သိပ်မကျယ်တာကြောင့် နတ်အရာရှိများ မကြားနိုင်သော်လည်း နတ်ဘုရားတွေကတော့ ကြားနိုင်ကြလေသည်။

သူတို့လည်း အံ့ဩသွားကာ တချို့ကဆို မတ်တတ်ထရပ်ကာ မျက်လုံးတွေ ဝိုင်းစက်နေကြသည်။

"ရှစ်ဇွင်း ..."

မတ်တတ်ရပ်ကာ ငြိမ်သက်နေတဲ့ ရွမ်းယင်ရဲ့ လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို ချီးစီ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ရှစ်ဇွင်းအစား အဲဒီကောင်ကို သတ်ပေးမယ်"

"ချီးစီ ရပ်လိုက်"

ချီးစီလှုပ်ရှားမှုတွေ ရပ်သွားသည်။ ရွမ်းယင်က တဖြည်းဖြည်းချင်း ကြီးကြပ်သူဘက်ကို လှည့်လိုက်သည်။ ကြီးကြပ်သူမှာ သူစောစောက ပြောလိုက်တဲ့စကားနဲ့ အသံဖမ်းကျောက်တုံးထဲက စကားနဲ့က မတူညီတာကြောင့် ရွမ်းယင် ဒေါသထွက်သွားမှာကို သူကြောက်နေမိသည်။

"နတ်ဘုရားရွှမ်းယင် ... လူငယ်တွေကြားက ပြဿနာက နတ်ဘုရားရွှမ်းယင်ကို စိတ်ထိခိုက်မှာ စိုးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်က "

"လိမ်လိုက်တာလား"

ကြီးကြပ်သူ ရွှမ်းယင်ကို ခေါင်းမောကြည့်လိုက်သည်။ ရွှမ်းယင်က ဒေါသထွက်နေပုံ မပေါ်သော်လည်း သူ့ကိုစိတ်မဆိုးဘူးလို့ ပြောတာတော့ မဟုတ်ပေ။ ခံစားချက်ကို အလွယ်တကူ မဖော်ပြတတ်ဘဲ အမြဲတမ်း တည်ငြိမ်တဲ့ မျက်နှာပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကိုသာ ပန်ဆင်ထားတာကြောင့် သူဒေါသထွက်နေသလား သည်းခံနေသလား ခန့်မှန်းလို့မရ။

"ကြီးကြပ်သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ အမှန်တရားကို အမှန်အတိုင်း မပြောဘဲ ချီးစီးရဲ့ တိုက်ကွက်တွေက ပြင်းထန်တဲ့အကြောင်း ဝေဖန်တယ် ... ဒါဆို ကျိုးကောပြောတဲ့ စကားတွေက ကြီးကြပ်သူအတွက် အရမ်းများနားထောင်လို့ ကောင်းနေတာလား"

ကြီးကြပ်သူ ထိတ်လန့်သွားချေပြီ။ ဒါက ရွှမ်းယင် ဒေါသထွက်နေပြီ ဆိုတာကို ပြသလိုက်တာပဲ။ သူ့ဒူးထောက်မလို့ ပြုလုပ်လိုက်စဉ်မှာပင် ကျိုးကောက ပျာပျာသလဲ ဒူးထောက်ချလိုက်ကာ နဖူးနဲ့ကြမ်းပြင်ကို ထိကပ်၍ ရွှမ်းယင်ကို ဂါရဝ ပြုလိုက်လေတော့သည်။

"နတ်ဘုရား ... ကျွန်တော် မှားသွားပါတယ် ကျွန်တော် မှားသွားပါတယ် ကျွန်တော်က ချီးစီးကိုမကျေနပ်လို့ ပြောမိပြောရာ လျှောက်ပြောမိတာပါ နတ်ဘုရားရွှမ်းယင် စိတ်ကြိုက် အပြစ်ပေးပါ"

မုလုံကလည်း လက်သီးလက်ဝါးဆုပ်၍ ခါးကိုင်းလိုက်သည်။

"ဒါက ကျွန်တော့်ရဲ့သွန်သင်မှု အားနည်းသွားလို့ပါ ... နတ်ဘုရားရွှမ်းယင် ကျေးဇူးပြုပြီး ခွင့်လွှတ်ပေးပါ"

ရွမ်းယင် မုလုံဘက်ကို လှည့်လိုက်သည်။

"နတ်ဘုရားမုလုံ အကြောင်းအရင်းမသိဘဲ ချီးစီကို ရိုက်ထုတ်လိုက်တဲ့ အတွက် ကျွန်တော့်ဘက်ကလည်း ပြန်အပြစ်ပေးသင့်တယ် မဟုတ်လား ... ခင်ဗျားကို မဟုတ်ပါဘူး သူ့ကို"

ရွမ်းယင်ဆီက လက်ညှိုးထိုး ခံလိုက်ရသော ကျုံးကောသည် အပြာရောင် စွမ်းအင် လှိုင်းတစ်ခုကြောင့် အဝေးကို လွင့်ထွက်သွားကာ နတ်ဘုရားတွေ အနားယူသော နန်းဆောင်နံရံနှင့် အရှိန်ပြင်းပြင်း ဝင်ဆောင့်မိသွား တော့သည်။

'ဝုန်း ...'

မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်း ဖြစ်ပျက်သွားတာကြောင့် မုလုံ တားချိန်တောင်မ ရလိုက်ပေ။ ကြီးကြပ်သူလည်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ဒူးထောက် လိုက်တော့သည်။ သူတို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ကျုံးကောက သတိ မရှိတော့ပေ။

သွေးနှစ်လုတ် အန်ပြီးနောက် သတိလစ်သွားလေတော့သည်။ ကြီးကြပ်သူ က အမှားလုပ်မိသွားလေရာ နတ်ဘုရားရွမ်းယင် စိတ်ပြေသွားစေဖို့ ပြိုင်ပွဲ ခုံရုံးက နတ်ဘုရားတစ်ပါး သူတို့နားကို ဆင်းလာလေ၏။ သူစကားပြောဖို့ နှုတ်ဟလိုက်စဉ်မှာပင် ရွမ်းယင်က ချီးစီကိုလှည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

"မင်း ဆက်ပြိုင်ချင်သေးလား"

"မပြိုင်ချင်ဘူး ... ပြိုင်ပွဲခုံရုံးက နောက်ထပ် အလိမ်အညာနဲ့ ထပ်ကစားမှာ ကြောက်မိတယ် ရှစ်ဇွင်း ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြရအောင်"

"ကောင်းပြီ ... နောက်မင်းပြိုင်ပွဲ ထပ်ပြိုင်ဖို့ ဆန္ဒမရှိမချင်း ဒီနေရာကို လာစရာမလိုဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့ ရှစ်ဇွင်း"

ရွမ်းယင် လက်ဝှေ့ယမ်းလိုက်တဲ့အခါတွင် သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ပြိုင်ပွဲစင် အောက်ကနေ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ မှလုံ သူ့တပည့်ကိုခေါ်၍ ပြိုင်ပွဲ ခုံရုံးက နတ်ဘုရားကို တောင်းပန်စကားဆိုပြီး ထွက်သွား၏။

ပြိုင်ပွဲခုံရုံးသည် ဒီအကြောင်း ကောလာဟလများ မပြန့်အောင် အကောင်း ဆုံး ကြိုးစားကြရတော့မည်။ သူတို့ နတ်ဘုရားချုပ်ဆီက အပြစ်ပေးတာ ခံ ရမယ်ဆိုတာ သေချာသော်လည်း နောက်ထပ် ပြိုင်ပွဲတွေ မကျင်းပနိုင်မှာ စိုးတာကြောင့် ဒီသတင်း မပြန့်သွားအောင် အကောင်းဆုံး လုပ်ရတော့မှာ ဖြစ်၏။

ကျင်းစွေတောင်။

"ရှစ်ဇွင်း ... ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် ကျွန်တော်သာ အသံဖမ်း ကျောက်တုံးကို ယူမသွားရင် ရှစ်ဇွင်းအခုလို စိတ်ညစ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး ..."

ရွမ်းယင် သွားနေရာမှ ရပ်သွားသည်။ အိပ်ဆောင်ထဲရှိ တံခါးများကို ပိတ် ထားပြီး ပြတင်းပေါက်တစ်ချပ်သာ ဖွင့်ထားတာကြောင့် လေပြေအေးအေး က အထဲကို ဝေ့ဝဲတိုက်ခတ်နေ၏။

ချီးစီ တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်း လျှောက်ပြီး ရပ်တန့်နေတဲ့ ရွမ်းယင်ရဲ့ကိုယ်လုံး လေးကို ထွေးဖက်လိုက်သည်။

"ရှစ်ဇွင်း ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးနေရင် ရိုက်လိုက်ပါ"

"မဟုတ်တာ ... မင်းအမှား မဟုတ်ပါဘူး "

ရွမ်းယင် အနောက်ဘက်ကိုလှည့်၍ ချီးစီရဲ့ကျစ်လျစ်တဲ့ ခါးသွယ်ကို ပြန် ဖက်ထားလိုက်သည်။

"ရှစ်ဇွင်းက အရမ်းသည်းခံတတ်လွန်းတယ် ... အဲဒါကြောင့် ရှစ်ဇွင်းကို

ပိုးပန်းချင်သူတွေက ရဲတင်းနေတာ ... ကျွန်တော် ဒီထက်အင်အားကြီးလာ
ရင် သူတို့အကုန်လုံးကို ရှစ်ဇွင်းအတွက် အပြစ်ပေးပစ်မယ်"

ရွမ်းယင် သူ့ကိုပွေ့ဖက်ထားသူအား ခေါင်းမောကြည့်လိုက်သည်။ ချီးစီရဲ့
နှာခေါင်းလေးကို ဖျစ်ညှစ်လိုက်ပြီး။

"အားလုံးထက်ပိုပြီး ရဲတင်းနေတာ မင်းပဲမဟုတ်ဘူးလား မင်းကငါ့ခွင့်ပြု
ချက်တောင် မယူဘဲ ငါ့နှုတ်ခမ်းကို သိမ်းပိုက်ခဲ့တာလေ"

ချီးစီ ပြုံး၍ ခေါင်းကုတ်လေသည်။

"အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်ရှစ်ဇွင်းကို အရမ်းချစ်တာကိုလို့ ... ဟဲဟဲ ရှစ်ဇွင်း
ဒီနေ့ကိစ္စကို မေ့လိုက်တော့နော် ညနေကျရင် ကျွန်တော်ရှစ်ဇွင်းကို
နေရာတစ်နေရာ ခေါ်သွားပေးမယ်"

"ဘယ်နေရာလဲ ..."

"မပြောပြသေးဘူး ... "

ချီးစီက သူ့ကိုခေါ်သွားပြီးတော့မှ အံ့ဩသွားအောင် လုပ်ချင်နေတယ်ဆို
တာ ရွမ်းယင် သိလိုက်သည်။ သူ့ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးတော့ လက်ဖက်ရည်
စားပွဲလေးမှာ သွားထိုင်နေ၏။ ချီးစီ အနောက်က လိုက်လာပြီး သူ့ကို
စောစောကအတိုင်း အနေကနေ ဖက်ထားသည်။

"ချီးစီ ... ပျင်းနေတယ်ဆိုရင် စာသွားဖတ်နေပါလား ... မင်းဒီအတိုင်း
ပျင်းနေလို့ မဖြစ်ဘူးနော်"

"ဟုတ် ရှစ်ဇွင်း ... ဒါဆိုကျွန်တော် ညနေမှ ရှစ်ဇွင်းရဲ့အိပ်ဆောင်ကို လာခဲ့
မယ်နော်"

"အင်း"

ချီးစီက ထွက်သွားခါနီး ရွမ်းယင်ရဲ့ခါးကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဖက်၍ ပါး

တစ်ဖက်ကို နစ်နစ်နဲနဲ နမ်းရှိုက်သွားလေသည်။ ရွမ်းယင် ရှက်နေမယ်ဆို တာကို သိတာကြောင့် ချီးစီ ပြုံးစိစိနဲ့ နောက်ပါးတစ်ဖက်ကိုပါ ထပ်နမ်း သွားပြီးတော့ မျက်နှာကြီးရဲနေတဲ့ ရွမ်းယင်ကို အိပ်ဆောင်ထဲတွင် ချန် ထားခဲ့၏။

ချီးစီ အပြင်ထွက်လာပြီး သူ့နန်းဆောင်ကို ရောက်ခါနီး အချိန်တွင် နတ်ဆိုးမျိုးနွယ်မှ မိခင်ဖြစ်သူ၏ ဆက်သွယ်မှုကို ရလိုက်လေသည်။

{“စီအာ ... ယစ်ပလ္လင်ကနေ ဝိညာဉ်စုစွမ်းအင် ရထားပြီ သားသွားရင် လာ ယူသွားဦး”}

{“ဟုတ်ကဲ့”}

ချီးစီ သူဖမ်းထားတဲ့ နတ်ဘုရားတွေရဲ့ ဝိညာဉ်ကို နတ်ဆိုးမျိုးနွယ်၏ ယစ် ပလ္လင်ဟူသော ရတနာထဲထည့်ကာ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များကို စုစည်းရသည်။ စုစည်းထားသော စွမ်းအင်များနှင့် ရေအောက်ထဲ နစ်မြုပ်သွားသော နတ်ဆိုးမျိုးနွယ် ပင်မကျောက်တိုင်တွင် ထည့်သွင်း ပူဇော်ရမှာဖြစ်လေ သည်။

တစ်ချိန်တုန်းက နတ်ဆိုးမျိုးနွယ်နဲ့ နတ်မျိုးနွယ်တို့ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့စဉ်က နတ်မျိုးနွယ်ဘက်က နတ်ဘုရားတစ်ပါးသည် သူ့ကိုယ်သူ စတေးခံပြီး မျိုးနွယ်နှစ်ခုကြားက တိုက်ပွဲကို ရပ်တန့်သွားစေခဲ့ ကာ နတ်ဆိုးမြို့တော်ကို ရေအောက်ထဲ နစ်မြုပ်သွားအောင် ဖိနှိပ်ခဲ့လေ သည်။

နတ်ဆိုးဧကရာဇ်ကို အနက်ရောင်ကျောက်တိုင်မှာ ချုပ်နှောင်ထားခဲ့ကြ သည်။ နတ်ဆိုးမြို့တော်ကြီး တစ်ဖန်ပြန်လည် ပေါ်ထွက်လာဖို့ အတွက်ဆို ရင် ပင်မကျောက်တိုင်က ဝိညာဉ်စွမ်းအား ပြည့်ဝနေမှ ဖြစ်မှာဖြစ်၏။

ချီးစီ သူ့အိပ်ဆောင်ထဲကို ရောက်တော့ စွမ်းအင်လေ့ကျင့်ဖို့အတွက် စိတ်မပါသေးတာကြောင့် ရွမ်းယင်ပေးထားတဲ့ အသံကူးပြောင်း ခေါင်းလောင်းလေးကို ပုံစံပြောင်းဖို့အတွက် စဉ်းစားလိုက်သည်။

ကျန်နေတဲ့ နေ့တစ်ပိုင်းလုံး အသံကူးပြောင်း ခေါင်းလောင်းလေးကို နားကပ်တစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲဖို့ ကြိုးစားနေလေသည်။ သူ့ရဲ့စွမ်းအင်အစစ်အမှန်နဲ့သုံး၍ ပုံစံပြောင်းလိုက်တာကြောင့် ညနေပိုင်းလောက်တွင် ရရှိသွား၏။

ချီးစီ သူ့လက်ထဲက အသံကူးပြောင်း ခေါင်းလောင်းလေးကို ကြည့်နေ၏။ သူ့နေ့တစ်ပိုင်းလောက် ကြိုးစားခဲ့ရတာ နောက်ဆုံးတော့ ရရှိသွားပြီ။ ခပ်ကွေးကွေးပုံစံနဲ့ အရာကို သူ့ရဲ့နားရွက်နောက်မှာ တပ်ဆင်လိုက်သည်။ ထိုအရာက သူ့ရဲ့နားရွက်ကို အပေါ်မှအောက်အထိ ကုပ်ယူထားပြီး အောက်ဆုံးတွင် ခေါင်းလောင်းပုံစံ သေးသေးကလေး ရှိ၏။
